

CAUSES AND FACTORS OF JUVENILE DELINQUENCY

Diana Chisalita

Assist. Prof., PhD, “Vasile Goldiș” Western University of Arad

Abstract: The proposed research theme, aims at decreasing the rate of juvenile delinquency, with all its repercussions, both in society and in the family, by applying its early detection measures. Thus, the study group consisted of 231 adolescents, aged 11-18, selected from five schools from Arad.

Working method used included the following instruments: The Achenbach System of Empirically Based Assessment (ASEBA), DECAS Personality Inventory, Buss Perry Aggression Questionnaire (BPAQ) and Rosenberg Self-Esteem Scale. Applying these tests led to defining the causes that predispose to violent behaviour and personality traits common to the subjects in the lot. Also it was found internal causal factors (neuro - psychic), which play an important role in causing delinquency, respectively: disorders of affection, emotional maturation failure, brain dysfunction, disorders of character and states of affection disorder. Among external factors detected, the most important are: socio-cultural, economic, socio-affective and educational factors. Subjects were applied individually Prevention Plan that was spread over a period of 12 months thereafter was drafted a Rating Scale Results, analysing the results.

From the results collected, we proposed a screening tool for early detection of risk factors for the development of conduct disorder and delinquent behaviour, significantly reducing the age of onset of deviant behaviour.

Keywords: juvenile delinquency, prevention, deviant behaviour, early detection, risk factors and preventive measures.

Punctul de plecare al acestei cercetari au fost teoriile privind delicvența în general și delicvența juvenilă în special, pe baza carora am schitat un model integrativ.

Principalele tipuri de teorii explicative ale delicvenței, întâlnite în majoritatea clasificărilor sunt (Marica, 2007):

- Teoriile biologice;
- Teoriile psihologice;
- Teoriile sociologice

Una dintre cele mai exhaustive clasificări și descrieri a teoriilor delicvenței, realizată de Shoemaker (2010) include următoarele tipuri de teorii:

- Teoria alegerii raționale
- Teoriile biologice și biosociale
- Teoriile psihologice
- Dezorganizarea socială și anomia
- Teoriile delicvenței bazate pe clasa de jos
- Explicații interpersonale și situaționale
- Teoriile controlului
- Teoria etichetării
- Teoria radical a delivnței

Toate teoriile prezentate încearcă să identifice cauzele delicvenței juvenile, precum și factorii predictivi, declanșatori sau de menținere ai acesteia. Fiecare teorie are o contribuție explicativă mai mult sau mai puțin importantă.

Pe baza teoriilor prezentate anterior, am incercat sa schitez un model integrativ, care să stea la baza unor programe de prevenție și intervenție eficiente. Desigur, unele programe se pot concentra doar asupra anumitor elemente particulare ale modelului, pe când altele pot lua în considerare mai multe aspect și o imagine mai de ansamblu a fenomenului.

În figura 1 este reprezentat un model integrative realizat după Shoemaker (2010). Modelul propus de autor evidențiază căile directe și indirect prin care se poate ajunge la comportamentul delicvent. Principalele elemente ale modelului sunt: factorii individuali (biologici sau fizici), factorii de mediu, nivelul de control al instituțiilor sociale, influența grupului de prieteni și stima de sine.

Se poate observa că se poate ajunge la comportamentul delicvent direct de la factorii individuali, sau mediat, prin intermediul factorilor de mediu sau al controlului redus din partea instituțiilor sociale. De asemenea, realizarea comportamentului delicvent poate să fie influențată uneori de stima de sine redusă a adolescentului sau preadolescentului, sau poate să aibă loc indiferent de nivelul stimei de sine.

Figura 1. Un model integrativ privind cauzele și factorii de menținere a comportamentului delicvent juvenil (după Shoemaker, 2010, p. 353)

Obiectivul general al acestei cercetări este de a identifica factorii cu valoare predictivă pentru dezvoltarea unei tulburări de conduită și, în consecință, a unor comportamente antisociale incluse în conceptul de delicvență juvenilă. Identificarea acestor factori va ajuta la construirea unui instrument de screening pentru preadolescenții predispuși la dezvoltarea unor comportamente delicvente.

În cadrul acestui studiu s-a urmărit atingerea următoarelor **obiective specifice**:

- Compararea adolescenților și preadolescenților delicvenți și nedelicvenți din perspective ostilității, agresivității, stimei de sine și a tipului de familie de proveniență.
- Identificarea factorilor cu valoare predictivă pentru un comportament delinquent.
- Dezvoltarea unui instrument de screening pentru identificarea preadolescenților cu risc ridicat de a avea comportamente delicvente în viitor.

S-au analizat următoarele **ipoteze**:

- 1) Adolescenții și preadolescenții cu un comportament delicvent prezintă un nivel mai ridicat al ostilității, comparativ cu cei care nu au astfel de comportamente.

- 2) Adolescenții și preadolescenții cu un comportament delicvent prezintă un nivel mai ridicat al agresivității, comparativ cu cei care nu au astfel de comportamente.
- 3) Un număr mai mare de adolescenți și preadolescenți delicvenți provin din familii dezorganizate comparativ cu adolescenții și preadolescenții fără comportamente delicvente.
- 4) Adolescenții și preadolescenții delicvenți au un nivel mai redus al stimei de sine comparativ cu cei care nu au realizat comportamente delicvente.
- 5) Trăsăturile de personalitate, agresivitatea, stima de sine, tipul familiei, sexul, mediul de proveniență și rezultatele școlare au rezultate predictive semnificative pentru nivelul tulburării de conduită.

Pentru testarea primelor patru ipoteze am utilizat un design comparativ, cvasiexperimental intersubiecți, în care variabila independent este tipul participanților: cu comportament delicvent, respective fără comportament delicvent. Variabilele dependente pentru care s-au realizat comparațiile au fost: ostilitatea, agresivitatea, stima de sine și tipul familiei de proveniență.

Pentru a testa ipoteza a cincea am realizat o analiză de regresie liniară multiplă. Predictorii incluși în studiu au fost:

- Trăsăturile de personalitate evaluate prin inventarul de personalitate DECAS: deschidere (D), Extraversiune (E), Conștiinciozitate (C), Agreabilitate (A) și Stabilitate emoțională (S).
- Aspecte psihopatologice evaluate prin dimensiunile sistemului de evaluare ASEBA: anxietate-depresie, însingurare-depresie, acuze somatice, probleme sociale, probleme de gândire, probleme de atenție, comportament încălcare reguli, comportament agresiv.
- Agresivitatea fizică și verbală evaluată prin chestionarul Bush-Perry.
- Stima de sine evaluată cu ajutorul Scalei de stimă de sine a lui Rosenberg.
- Tipul familiei: biparentală, dezorganizată.
- Genul subiecților: feminin, masculin.
- Mediul de proveniență al subiecților: rural sau urban.
- Performanța școlară evaluată prin media general a ultimului an de studiu sau o estimare a acesteia de către profesorul de la clasă în cazul elevilor din clasele primare.

Variabila criteriu a fost scorul obținut la dimensiunea „tulburare de conduită” a sistemului de evaluare ASEBA.

Participanții la studiu

Au participat la studio 231 de adolescenți și preadolescenți cu vârsta cuprinsă între 11 și 18 ani ($m=14,17$; $sd=1,41$), dintre care 119 (51,51%) au fost fete și 112 (48,48%) au fost băieți.

Adolescenții au fost contactați și incluși în studiu prin intermediul a cinci școli din județul Arad, Romania, atât din mediul urban cât și din mediul rural. De asemenea, la studio au mai participat 101 de adolescenți și preadolescenți care au constituit grupul de subiecți cu cel puțin un comportament delincvent. În cazul fiecărui subiect inclus în studio s-a obținut acordul unuia dintre părinți sau al unui reprezentant legal.

Instrumentele utilizate

Sistemul Achenbach Al Evaluării Bazate Empiric

Inventarul de personalitate DECAS

Scala de evaluare a stimei de sine a lui Rosenberg (SES; Rosenberg, 1965)

Rezultate

Pentru a identifica care trăsături de personalitate și care tulburări psihopatologice sunt predictive pentru intensitatea tulburărilor de conduită, am realizat o analiza de regresie, având ca variabilă dependent scorul obținut la ASEBA pentru tulburarea de conduită.

În tabelul 1 putem identifica trăsăturile de personalitate și tulburările psihopatologice care sunt semnificative statistic pentru prezicerea dezvoltării tulburării de conduită, și implicit a comportamentului delincvent. Rezultatele obținute pentru eșantionul inclus în studio ne arată ca fiind predictor semnificativi la un prag mai mic decât 0,05: conștiinciozitatea, stabilitatea emoțională, problemele sociale, problemele de gândire, comportamentul de încălcare a regulilor și comportamentul agresiv.

Tabelul1. *Coeficienții de regresie*

	Coeficienții		Coeficienții	t	p
	Nestandardizați		standardizați		
	B	Std. Error	Beta		
(Constantă)	93,024	5,209		17,860	,000
Deschidere	,002	,007	,044	,361	,719
Extraversiune	,104	,218	,147	,477	,636
Conștiinciozitate	-,537	,187	-,542	-2,689	,007
Agreabilitate	-,024	,026	-,341	-,942	,351
Stabilitate Emoțională	-,519	,196	-,479	-2,648	,011
Anxietate - Depresie	-,256	,382	-,168	-,670	,504
Însingurare - Depresie	-,194	,382	-,094	-,507	,613
Acuzesomatice	-,231	,371	-,105	-,621	,536
Problemesociale	,223	,105	,120	2,115	,037
Problemede gândire	,126	,053	,074	2,353	,020
Probleme de Atenție	,032	,081	,013	,396	,693
Comportament încălcarereguli	1,338	,369	1,041	3,628	,000
Comportament Agresiv	1,073	,362	1,054	2,963	,004
a. variabiladependentă: intensitateatulburării de conduit					

Întabelul2 putemidentifica trăsăturilede personalitate șitulburările psihopatologicecare suntsemnificativestatisticpentruprezicereadezvoltăriitulburăriide conduită, și implicit a comportamentuluidelicvent.

Tabelul2. . *Coeficiențiideregresie*

	Coeficienții inestandardizați		Coeficienții standardizați	T	p
	B	Std. Error	Beta		
(Constantă)	94,021	5,102		16,760	,000
Deschidere	,005	,008	,047	,263	,291
Extraversiune	,110	,221	,156	,482	,678
Conștiințiozitate	-,548	,174	-,541	-2,677	,008
Agreabilitate	-,031	,024	-,315	-,842	,357
Stabilitate emoțională	-,532	,167	-,468	-2,749	,010
Anxietate-depresie	-,255	,373	-,157	-,644	,541
Însingurare-depresie	-,192	,378	-,091	-,523	,625
Acuzesomatice	,217	,322	,098	,671	,530
Probleme sociale	,232	,107	,125	2,162	,033
Probleme de gândire	,128	,051	,076	2,369	,018
Probleme de atenție	,030	,007	,018	,415	,698
Comportament Încălcare reguli	1,437	,354	1,052	3,731	,000
Comportament agresiv	1,102	,324	1,077	3,001	,000
Agresivitatea Fizică	,739	,245	0,701	2,989	,000
Agresivitatea Verbal	-,194	,382	-,094	-,507	,613
Stima de sine	-,675	,247	-0,545	2,263	,010
Tipul familiei	1,028	,014	,095	2,763	,003
Genul subiecților	,007	,010	,015	,663	,266
Mediul de proveniență	,019	,021	,008	,342	,652
Performanța Școlară	1,072	,342	1,065	2,978	,000

Rezultatele obținute pentru eșantionul inclus în studio ne arată ca fiind predictori semnificativi la un prag mai mic decât 0,05: conștiinciozitatea, stabilitatea emoțională, problemele sociale, problemele de gândire, comportamentul de încălcare a regulilor și comportmentul agresiv, agresivitatea fizică, stima de sine, tipul familiei și performanța școlară.

Concluzii:

1. Analizând tipul familiei de proveniență, adolescenții și preadolescenții care provin din familii dezorganizate au o mai mare probabilitate de a ajunge la comportamente delictive.
2. Factorii predictor semnificativi la un prag mai mic decât 0,05: conștiinciozitatea, stabilitatea emoțională, problemele sociale, problemele de gândire, comportamentul de încălcare a regulilor și comportmentul agresiv, agresivitatea fizică, stima de sine, tipul familiei și performanța școlară.
3. Observăm că aproape toți factoriile identificați ca fiind predictor semnificativi țin de nivelul personal. Dintre factorii de natură social și reglatoare, doar tipul familiei am identificat a avea o valoare predictivă semnificativă pentru tulburarea de conduit la un prag $p = .003$.
4. Preadolescenții și adolescenții cu comportamente delictive au o stimă de sine semnificativ mai redusă comparativ cu cei fără comportamente delictive.
5. Adolescenții și preadolescenții care provin din familii dezorganizate: biparentală sau dezorganizată, au o mai mare probabilitate de a ajunge la comportamente delictive.

Bibliografie :

1. Asscher, J. J., E. S. van Vugt, et al. (2011). The relationship between juvenile psychopathic traits, delinquency and (violent) recidivism: Ameta-analysis. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, vol. 52, nr. 11, pp. 1134-1143.

2. Brandt, D. (2006). *Delinquency, Development and Social Policy*. London: Yale University Press.
3. Marica, M. A. (2007). *Introducere în problematica delicvenței juvenile*. Constanța: Ovidius University Press.
4. Shoemaker, D.J. (2010). *Theories of Delinquency: An Examination of Explanations of Delinquent Behavior*. Oxford: Oxford University Press.
5. van Dam, C., De Bruyn, E. E. J. et al. (2007). Personality, Delinquency, and Criminal Recidivism. *Adolescence*, vol. 42, nr. 168, pp. 763-777.